

[Top Story Deception](#)

Oikea ja väärä tapa odottaa Jeesuksen välitöntä paluuta

[The Right And Wrong Way To Wait For Jesus' Imminent Return](#)

By [Dean Dwyer](#), October 11, 2025

Oletko koskaan kuullut montanisteista? Tiedoksi vain, että he eivät ole kotoisin Montana'sta (USA:n osavaltio). Montanistit olivat sellaisen muinaisen liikkeen

kannattajia, joka oli paikalla vain lyhyen aikaa - se syntyi noin vuonna 160 jKr. Liike sai nimensä perustajansa ja johtajansa Montanuksen mukaan, mutta hänellä oli kaksi merkittävää naispuolista kollegaa, Priska (tunnetaan myös nimellä Priscilla) ja Maximilla. He hylkäsivät omat avioliittonsa seuratakseen Montanusta ja joidenkin mielestä Montanus sai heidät tekemään niin hengellisen manipulaation kautta.

Liikkeen juuret ovat alueella, joka tunnetaan nimellä Frygia (nykyinen Turkki). Sen syntyalue on mielenkiintoinen, koska Frygia tunnettiin myös

jumalatar Kybeleä palvovan kultin keskuksena. Historioitsijat väittävät, että Montanus oli kultin pappi ennen kristinuskoon kääntymistä.

Kybele-kultin menot tunnettiin myrskyisinä, meluisina ja ekstaattisina tapahtumina, jotka valitettavasti houkuttelivat monia seuraajia.

Kolmannen vuosisadan kirkkohistorioitsija Eusebiuksen sanoista päätellen hän näyttää kyseenalaistavan, jättikö Montanus todella taakseen aikaisemmat rituaalistiset pakanalliset menot.

Eusebius väittää, että Montanuksella oli himo johtajuuteen ja että hän joutui yhtäkkiä raivokohtauksiin ja kouristuksiin, minkä jälkeen hän oli hurmioitunut ja alkoi puhua epätavallisia asioita antaen outoja profetioita.

Ne, jotka kuulivat häntä, olivat vakuuttuneita, että hän oli riivattu!

Montanus alkoi kuitenkin kerätä seuraajia ja lopulta hänen liikkeensä, joka aluksi tunnettiin nimellä "Uusi Profetia" -liike (vaikka toiset kutsuivat sitä "frygialaiseksi harhaopiksi"), houkutteli useita ihmisiä pois frygialaisista kirkoista.

Eusebius oli anteeksipyytelemättömän ivallinen arvioidessaan liikettä kirjoittaen: "Nämä lahkolaiset luikertelivat kuin myrkylliset matelijat Aasian ja Frygian yllä kerskuen, että Montanos oli Puolustaja [ks. Joh. 14:26] ja että hänen naisseuraajansa Priskilla ja Maximilla olivat hänen profetissojaan."

Montanisteilla oli kolme pääpainotusta. Ensinnäkin he korostivat Pyhän Hengen suurempaa kokemusta ja uskoivat, että kristinuskoon kuului kaksi uskovien ryhmää - Hengen täyttämät uskovat, jotka olivat todella pyhiä (joita montanistit väittivät olevansa) ja lihalliset uskovat (joita katsottiin nenänvartta pitkin). He väittivät myös, että Montanus sai uuden ilmoituksen suoraan Pyhältä Hengeltä. Toiseksi he osoittivat intohimoa moraaliseseen puhtauteen, pyhyyteen ja niin sanottuun askeettiseen suuntaukseen. Kolmanneksi he korostivat Jeesuksen Kristuksen paluuta ennen tuhatvuotista valtakuntaa.

Koska uskoivat Kristuksen paluun läheisyyteen, he kehottivat kaikkia uskovia valmistautumaan Uuden Jerusalemin taivaalliseen laskeutumiseen. Mutta missä? Heidän mukaansa Uusi Jerusalem laskeutuisi Frygian alueelle, erityisesti kaupunkiin nimeltä Pepuza

(nykyään Keski-Turkki). Joseph Smith (mormonismin perustaja) olisi ollut eri mieltä, sillä hän uskoi, että Uusi Jerusalemla olisi Missouri'ssa! Emanuel Swedenborg (Swedenborgilaisuudesta tunnettu) olisi ollut eri mieltä molempien kanssa. Hän opetti, että Uusi Jerusalemla ei ollut kirjaimellisesti tuleva kaupunki, vaan taivaasta laskeutuva opetus. Toisin sanoen hän piti Uutta Jerusalemla uuden hengellisen aikakauden symbolisena esityksenä.

Tietolähteestä riippuen montanisteja kutsutaan yleensä miksi tahansa väärinymmärretyistä suoranaisiin harhaoppisiin. Ne, jotka tuomitsivat heidät ankarasti, uskoivat, että heidän Kristuksen kaipuunsa oli saastuttanut epäterve himo, jonka vuoksi he välttelivät täysin tätä elämää ja sen maallisia tehtäviä. Koska myös montanistit olivat vakaumukseltaan premillennialisteja (ja jotkut heistä veivät premillennialisminsa äärimmäisyyksiin, joita Raamattu ei tukenut), jotkut silloisen kreikkalaisen kirkon johtajat alkoivat suhtautua epäluuloisesti koko premillennialaiseen näkemykseen. Tämän seurauksena he alkoivat yhdistää premillennialismin ääriliikkeisiin ja harhaoppiin.

Olivatpa näkemyksesi montanisteista mitkä tahansa, voimme ottaa tästä sen periaatteen, että aina on joku, joka on valmis, halukas ja kykenevä tuomitsemaan toimintasi, erityisesti jos se liittyy opilliseen kantaan, josta on eri mieltä. Siksi meidän on hyvä muistaa, että vaikka ikävöimme Jeesuksen autuaallista toivoa ja loistavaa ilmestymistä, Hänelläkin on odotuksia käyttäytymisemme suhteen Häntä odottaessamme.

Tuore esimerkki sopimattomasta käyttäytymisestä tulee The View -ohjelman entisen juontajan [Sherri Shepherd](#)'in elämästä. Puhuessaan kiistasta sen jälkeen, kun viimeaikaiset tempauksen päivämäärät osoittautuivat jälleen kerran epätarkoiksi, Sherri kertoi omasta kokemuksestaan sanoen, että hän ”kuului ennen uskontoon, joka kertoi minulle, että tempaus on tulossa”. Sherri sanoi: "En maksanut laskujani. En maksanut verojani. En maksanut liikennesakkoja, koska miksi maksaisin mitään, kun maailma on loppumassa? Rekisteröintini oli ollut vanhentunut kaksi vuotta. Minulla oli 10 000 dollarin edestä maksamattomia liikenne rikkomuksia." Vaikka näytti olevan tietoinen myöhemmästä pidätys määräyksestä, Sherri jatkoi: "Miksi menisin oikeuteen, kun maailma on loppumassa ja minut viedään taivaaseen?"

Jeesus ei välitä parkkisakoista!" No niin, häntä ei otettu ylös mutta hänet otettiin ulos ja hän vietti kahdeksan päivää vankilassa! Joten sensijaan, että keräämme maksamattomia sakkoja, mitä meidän pitäisi tehdä ollessamme täällä alhaalla?

Odota

Montanistien tapauksessa, koska olivat opiltaan voimakkaasti eskatologisia ja kannattivat radikaalia irtautumista maallisista asioista, monet kannattajat muuttivat Pepuzaan odottamaan Uuden Jerusalemin ilmestymistä ja Tuhatvuotisen Valtakunnan saapumista. He ja muut jättivät huomiotta, että läheinen (imminent) ei välttämättä tarkoita välitöntä (immediate). A.T. Pierson (1837-1911) totesi kerran aivan oikein, että läheisyys on kahden ehdon yhdistelmä – varmuuden ja epävarmuuden. Kun sovellamme tätä tempaukseen ennen Ahdistusta, voimme vahvistaa, että tämä tapahtuma tapahtuu *varmasti* (ei jos, vaan kun), mutta sen ajoitus on *epävarma*.

Vaikka viimeaikaiset yritykset asettaa päivämäärä tempaukselle saattoivat olla hyvää tarkoittavia, ne olivat täysin väärää tietoa. Syy tähän on, että päivämäärän asettaminen tempaukselle tuhoaa täydellisesti Uuden Testamentin niin elävästi esittämän läheisyyden opin. Jumala käskee meitä odottamaan, ei asettamaan päivämäärää! 1.Ts. 1:10: *"... ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta."*

Vaella

Ei ole epäilystäkään siitä, että Herran paluun läheisyyden pitäisi vaikuttaa elämäämme. Sensijaan, että lankeaisimme väärin opettajiin, sensaatiohakuisuuteen ja päivämäärän asettamiseen, on tärkeää pitää mielessä Raamatun kehotukset koskien nykyistä käyttäytymistämme.

Odottaessamme meidän on vaellettava.

Itseasiassa apostoli Paavali sanoo monta kertaa selvästi ja yksinkertaisesti, että meidän tulee vaeltaa Herran edessä arvollisesti. Toisin sanoen

meidän on varmistettava (sisimmässämme asuvan Pyhän Hengen voiman kautta), että käytännön vaelluksemme vastaa etuoikeutettua asemaamme Kristuksessa. Jos näin ei ole, olemme epätasapainossa ja juuri sitä kreikan sana, joka vastaa englannin sanaa "worthy (arvollinen)", tarkoittaa. Herran edessä arvollisesti vaeltamiseen liittyy kuva vaa'asta. Vastaako vaelluksemme Kristuksen kanssa asemaamme Kristuksessa, vai onko vaaka epätasapainossa?

Eräänä päivänä, kun kaksi miestä kävelivät, toinen kääntyi toisen puoleen ja sanoi: "Näetkö tuon miehen tuolla? Hän on ollut armeijassa." Yllättyneenä hänen ystävänsä vastasi: "Mistä sinä sen tiedät? Hänellähän ei ole univormua eikä natsoja!" Vastaus oli nopea mutta yksinkertainen: "Näen sen hänen kävelystään." Tunnistavatko ihmiset kävelytavastasi, että olet Herran armeijassa?

Tee työtä

Luemme Ef. 2:10: *"Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme."*

Tiesitkö, että sanasta "workmanship" (työnteko) tulee englannin sanamme "poem" (runo)? Sinä olet Jumalan kirjallinen mestariteos.

Hän kirjoittaa rakkaudella kauniin tarinan elämästäsi Hänen kunniakseen, ja osa tarinaa on, että sinut on pelastettu, ei tekojen kautta, vaan tekoja varten. Jumalalla on suunnitelma ja tarkoitus meidän jokaisen elämälle ja meidän pitäisi vaeltaa hänen tahdossaan ja toteuttaa hänen suunnitelmaansa, eikä vetäytyä maailmasta ja elää tuntemattomassa paikassa kuten montanistit.

Lopuksi

Me kaikki tiedämme, että kalenterissämme on monta päivää. Vance Havner'illa oli kuitenkin tapana sanoa, että Paavalin kalenterissa oli vain kaksi päivää - tämä päivä ja "tuo päivä" (kun hän näkisi Jeesuksen kasvoista kasvoihin). Koska kun mietiskelet "tuota päivää", se tarkoittaa,

että sinua motivoidaan elämään kuuliaisuudessa, totuudessa ja pyhydessä tänä päivänä. Jos siis odottaminen, vaellus tai työ tuntuvat ylivoimaisilta, yksinkertaista se ja ajattele vain kahta päivää: tuota päivää ja tätä päivää.

*Dean Dwyer is a **Harbinger's Daily** Contributor who has served for over 20 years as Pastor and President of **Eiser Street Baptist Church** in Queensland, Australia.*